

Uredništvo
in upravnništvo:
Kolodvorske
ulice šte. 15.
Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.
Rokopisi se ne
vračajo.
Inserati:
Šeststopenjska peti-
vrsta 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju daje se
popust.

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja
za Ljubljano
v upravnistvu:
za celo leto 6 gld.,
za pol leta 3 gld.,
za četrt leta 1 gld.
50 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.
Po pošti velja
za celo leto 10 gld.,
za pol leta 5 gld.,
za četrt leta 2 gld.
50 kr. in za jeden
mesec 86 kr.

Štev. 64.

V Ljubljani v četrtek, 15. maja 1884.

Tečaj I.

Politični položaj na Ogerskem.

Znani madjarski patrijot baron Eötvös rekel je nekelej: „Madjarsko pleme je otok v sredi slovanskega morja.“ To je morebiti resnično v etnografičnem oziru, ali neutemeljeno dozdeva se nam na gori navedenem izreku osnovano prorokovanje Vörösmartyjevo: „In prišel bo, ker priti mora, dan veličastne smrti celega naroda.“ Po polnem neopravičenosti je, iz onega historičnega in etnografičnega fakta sklepati, da Madjari z ostalimi, v obsegu kraljestva sv. Štefana živečimi narodnostmi, posebno pa s Slovani, bijejo boj za obstanek. „Slovansko morje“ — to je slikovit izraz, ki pa nima političnega zadržaja, in z ozirom na neutemeljeno bojazen Madjarov pred slovanskim potopom prihajajo nam nehoté na pamet besede slavnega Gambette, ki je v jednom svojih zadnjih govorov rekel: „Pozor! Pojedinih oseb in celih narodov se lahko loti manija, da jih kedo preganja!“ Domišljija vednega preganjanja pa je v življenji narodov ravno tako nevarna, kakor v življenji posameznika. Ona nam kalí bister pogled z umišljenimi nevarnostmi ter nas zapeljuje, da pogosto preziramo prave.

Taka umišljena nevarnost je gotovo ona, kateri se madjarski državniki hočejo ogniti s prenapetim madjarizovanjem; madjarizacija pa ne pomeni samo odpad od historičnega temelja ogerskega kraljestva, katero se je od svojega postanka vselej smatralo in vladalo kot mnogojezična dežela, nego je tudi vsled nespametne, nepravilne in strastne borbe proti vsemu, kar ni madjarsko, in vsled nenaravne in tudi nemogoče jezikovne unifikacije ob enem velika nevarnost za ogersko državo. Kajti madjarski šovinizem odtujače nemadjarska plemena deželi in monarhiji, tira jih silovito na secesionistično pot. Tem načinom in pri obstoječih političnih razmerah vzbujajo se državi sovražne težnje, katere mora vsak pravi domoljub z vsemi močmi odbijati in zavirati. Grof Szechenyi, baron Eötvös, „modrijan madjarskega naroda“ —

Fran Deak in drugi veliki domoljubi svarili so uže pred 40 leti pred surovim in nedomoljubnim šovinizmom, ki je med mnogojezičnim prebivalstvom ogerske dežele sejal seme nezadovoljstva, razpora in sovraštva ter uže večkrat prouzročil krvavo protivje.

Ozrimo se le malo nazaj v prošlost, motrimo ogersko politiko zadnjih osem let, in precej bomo videli, da je državna modrost ogerska od smrti Deakove sém zopet zašla v narodnostno strujo. Narodnostni zakon od leta 1868 podelil je narodnostim ogerskim precej pravic in polajšanj, no vsako mora priznati, da je mnogo teh pravic ostalo pač le na papirju. Vzrok temu je bila, kakor smo uže rekli, želja, da se kraljestvo sv. Štefana jezikovno zjednači, da se plemenu madjarskemu osigura nadvlada nad ostalimi narodi. Mogoče je tudi, da se je hotela s tem krepiti državna ideja in moč. Prepričani smo, da to pač ni bila prava pot k poslednjemu, zares lepemu cilju. S stališča celokupne monarhije — in to je jedino pravo stališče — mnogovrstnost plemen in narodov v Avstro-Ogerski ne pomeni slabosti in nemoči, temveč je baš garancija za obstanek širne države, katera je vsem tem plemenom postala skupna domovina. Nume-rična moč, krajna razširjenost, mešanost in razdeljenost kakor tudi raznovrstnost materijalne, duševne in npravstvene omike ter zgodovinske važnosti avstro-ogerskih narodnostij porok so nam, da nijedno pleme ne more trajno pridobiti nadvlade nad ostalimi rodovi. V teku stoletne zgodovine naše monarhije se je pač uže večkrat poskušalo, prisvojiti jednemu ali drugemu narodu tako nadvlado, no vsaki poskus se je do sedaj še izjalovil. Ta okolnost nam jasno priča, da se bodo takove težnje tudi v prihodnje vselej ponesrečile.

V naši državni polovici razbil se je uže pred petimi leti neopravičeni monopol vladne vlasti nemško-narodnih strankarjih, in navzlic silnemu kriku se razmere očitno utrdijo. Avstrija v bodoče sigurno ne bode nemško-narodna v smislu gosp. Schönererja in njegovih pajdašev, temveč bode pravična vsem narodom, Avstrija bode v resnici „avstrijska“.

Na Ogerskem motri se z največo pazljivostjo razvoj avstrijske politike, kajti vspeh njen imel bode veliko važnost tudi za Ogersko. Na Ogerskem pognal je madjarizem uže mnogo bolj v klasje nego pri nas nemška narodna politika. Lehko izvojevane zmage po letu 1866. vnele so vročo madjarsko kri, in krepkejše nego kedaj pričelo se je pritiskati na ostale narodnosti. No čem bolj se je pritiskalo, tem večji je bil tudi odpor. V najnovejšem času pokazal se je ta odpor posebno pri treh narodnostih: pri Hrvatih, Rumuncih in Srbih. Razpor Madjarov s Hrvati je pač še vsem v živem spominu, in ni nam treba o tem dalje razpravljati; rumunsko in srbsko protivje pa je postalo posebno živahno povodom zakona o srednjih šolah ter so valovi rumunskega gibanja pluskali celo preko deželnih mej, kar je zasvedočila znana napitnica v Jassyu.

Kakor uže rečeno, sprava narodna v Cislitvaniji ni ostala brez vpliva tudi na ogersko notranjo politiko. Led se je začel tajati in ako nas okolnosti ne varajo, zabelježiti bomo imeli z velikim veseljem uže v bližnji prihodnosti napredek narodne sprave v kraljestvu ogerskem. Ugodno razpoloženje vlade ogerske razmotriva se od raznih strani še nezaupno, posebno Rumunci in nemški Sasi stojé še vedno v ostri opoziciji proti ogerski vladi. Drugače Srbi. Spoznavši potrebo sporazumljenja in sprave zatajili so tako rekoč svoj dosednji program ter skoraj po vseh do sedaj obdržanih volilnih shodih zaključili, v prihodnje priznati državopravni položaj ogerske države ter vlado v državnem zboru podpirati, ako bode tudiona izpolnila svoje obljube.

Ogerski Srbi dokazali so s tem politično zrelost, katera jim bode gotovo rodila dober sad. Zeleti je le, da tudi ostali narodi ogerski resno prevdarijo to stvar ter po svojih močeh pripomorejo, da se onkraj Litve doseže toli zaželjena sprava. Nujna potreba sprave priznava se sedaj tudi tam, daj Bože, da se tudi kmalu uresniči. Staroslavna monarhija zadobila bo potem nove moči in kreposti!

—gl—

Listek.

Strašno maščevanje.

(Ruski spisal Nikolaj Vasiljevič Gógolj, poslovenil K. Strekelj.)

(Konec.)

„Oba viteza odpravita se na zemljo, katero je kralj daroval: za Karpate. Kozak Ivan posadi k sebi na konja tudi svojega sina in ga priveže na se. Uže je nastal mrak — oni še vedno jezdijo dalje. Mladenč zaspi; dremati začne tudi Ivan sam. Ne dremli, kozak, po gorah so nevarne poti!... Ali kozak ima tacega konja, kateri sam povsod pozna pot: on se ne spotakne in ne zajde. Med gorami je propad, na dno propada še nikdo ni videl; kolikor je od zemlje do neba, toliko je do dna tega propada. Ali prav tik propada je cesta — dva človeka komaj moreta mimo, kam li trije!

Konj se spečim kozakom jame pazljivo stopati. Vstric jezdi Petro, — ves se trese in od veselja kar dihati si ne upa. Ogleda se in svojega rodnega brata pahne v propad; s kozakom in sinom njegovim zleti tudi konj v propad.“

* * *

„Ali kozak se je vjel za vejo in samo konj je zletel v propad. On počne sém sinom na plečih plezati kvišku; uže je dosegel vrhá, kar povzdigne oči in zagleda, kako je Petro nastavljal kopje, da bi ga pahnjal nazaj. „Bog ti moj pravični! boljše bi mi bilo, da bi ne bil nikdar povzdignil oči, kakor da vidim, kako rodni moj brat nastavlja kopje, da bi me sunil v propad!... Brat moj mili! ubij me s svojim kopjem, če mi je uže tako od rojstva zasojeno; ali vsaj sina vzemi seboj; ščem je zakrivil nedolžni otrok, da mora umreti tako ljute smrti?“ Zasmeje se Petro in udari ga s kopjem; kozak z otrokom zleti pa na dno. Petro polasti se vse njegove imovine in živi kakor paša. Takih čred kakor Petro

nima nobeden; nikdor nima toliko ovec in ovnov. Napósled pa Petro umrje.“

* * *

„Ko je Petro umrl, pokliče Bog duši oboju bratov, Petra in Ivana, k sodbi. „Velik grešnik je ta človek!“ reče Bog. „Ivan! jaz mu nočem izbrati nobene kazni; določi mu jo ti sam!“ Dolgo misli Ivan ter si izmišlja kazen; in napósled reče: „Veliko krivico mi je storil ta človek; izdal je svojega brata kakor Judež, in oplenil me je moje poštene družine in potomcev na zemlji. Človek brez poštene družine in potomstva pa je to, kar žitno seme, katero pade na zemljo in zastonj pogine na nji. Seme ne požene — in noben ne izvé, da je bilo kedaj vrženo na zemljo.“

* * *

„Naredi torej tako, o Bog, da vse njegovo potomstvo ne bo imelo sreče na zemlji, naj bo poslednji iz njegovega rodu tak zločinec, kakoršnega še ni bilo na svetu; in po vsakem njegovem zločinu naj dedje in

Iz državnega zbora.

Slaba se godi združeni levici, in ni čuda, da razvajeni gospodje od dné do dné postajajo bolj nervozni. Ne le, da s petletno strastno opozicijo niso mogli omajati sedanje vlade ali krhati večine, na katero se naslanja Taaffovo ministerstvo — tudi sicer propada njih ugled, javni škandali kompromitujejo levičarske poslance ter jih moralčno prisilijo, odpovedati se ljubljenskim mandatom, in čedalje bolj se razširja na Dunaji očitni odpad volilcev od nazorov sedanje državnozbornske manjine. To boli, to peče — in le tako si moremo tolmačiti nečuvno postopanje naše opozicije v seji 13. maja!

Na dnevnem redu je bilo tretje branje melioracijskega zakona. V odseku so gospodje z levece govorili in glasovali za to postavbo, tudi v zbornici so pri drugem branju ugovarjali le nekaterim določbam, in tretje čitanje je po avstrijskih parlamentarnih odnošajih le gola formalnost. Nikdo tedaj ni pričakoval, da se bode pri taki priliki izcimila demonstracija, katero bi skoraj imenovali otročjo. Ko je bilo namreč prišlo do glasovanja, zljubilo se je na enkrat levici, glasovati proti zakonu; desnica in Coroninjev klub pritrdila sta nasvetovani postavi.

Predsednik dr. Smolka, od vsega sveta spoštovani poštenjak, kateri vodi obravnave z redko nepristanostjo, je tedaj po svojem prepričanju proglasil, da je zakon zadobil večino. Na to nastane burni prizor v zbornici. Levičarji vsi po koncu, z vseh strani razburjeni ugovori, naposled se oglasi dr. Sturm za besedo. On naglašja, da je bila levica slučajno v večini ter zahteva od predsednika, da pusti še enkrat glasovati, ali za nasprotni predlog ali po imenih. Mirno ga zavrača predsednik, da je bil uverjen, da je večina odobrila postavbo ter da bi bilo po vsem neumestno, še enkrat na glasovanje dati predlog, ker bi pri drugem glasovanju marsikateri lahko drugače glasoval nego pri prvem. Sedaj pa je bil ogenj v strehi; glasno so kričali levičarji o predsednikovem nasilstvu, ostentativno so zapustili dvorano ter se podali v svoj klub, kjer so se pričele živahne razprave o daljnjem postopanju. Tú so imeli s prva pristaši abstinencijske politike veliko besedo in približal se jim je celó dr. Herbst, kateremu je precej spodkopano stališče v njegovem radikalno nemškem volilnem okraju.

In vendar je očitno, da je pravica na strani predsednika Smolke! Če so bili levičarji tega mnenja, da bode večina pri glasovanju dvomljiva, morali so pred glasovanjem staviti kak predlog, bodi-si, da se glasuje imenoma, bodi-si, da se štejejo glasovi ali da se glasuje nasprotno. Ker pa tega niso storili, imel je po opravljenem redu jedini predsednik razsoditi o izidu glasovanja; njegov izrek je absolutno merodajen in njemu se ima pokoriti tudi levica, katera je svoje dni ustvarila oni

pradedje njegovi ne najdejo pokoja v grobeh, ampak naj se vzdigajo iz svojih mogil, trpeč na svetu nepoznane muke! Judežu Petru pa naredi, da naj niti moči nima, vzdigniti se in naj od tega trpi še hujšo muko; je naj, kakor besen človek, zemljo in zviija naj se vedno pod njo.

* * *

„In kader bo tisti zločinec napolnil mero svojih hudobij, o Bog, tedaj povzdigni mene na konju iz tega propada na najvišjo goro; pride naj k meni in jaz sunem ga s te gore v najglobokejši propad; in vsi mrtveci, njegovi dedje in pradedje, naj pritekó iz raznih strani sveta, kjerkoli so živeli in naj ga grizejo za tiste muke, katere jim je zakrivil, večno naj ga grizejo! Jaz pa naj se veselim, ko bom gledal te muke njegove! Judež Petro pa naj se ne more vzdigniti od zemlje, naj bi se tudi trudil griziti, zato pa naj bi grizel sam sebe; a kosti njegove naj postajajo vedno daljše in večje, da bi se s tem njegova bolečina še bolj pomnožila. To bodi

opravilni red, kojega sedaj žali z lehkomišelnim in malo dostojnim ravnanjem!

No, opozicija je srčno prebila prvo razburjenost in naposled so morali vendar sami priznati, da bi bila prilika, pričeti z abstinencijsko politiko zaradi tega malostnega prepira, kaj nesrečno izbrana. Videti je, da nekateri vročerni politiki željno pričakujejo količkaj resnega povoda, da bi mogli ostaviti parlamentarno delovanje ter se potem, obdani z glorio narodnoliberalnega mučeništva predstavili nezadovoljnim volilcem. Ali zadnjega konflikta ni prouzročila niti vlada niti avtonomna večina, temveč izviral je od po vsem pravnega postopanja sivolasega predsednika, ki je vendar le tudi v levičarskih krogih *persona grata*. Polagoma tedaj utihnejo razdraženi valovi; včerajšnji sejo je pričel predsednik z izjavo, v kateri se družita samosvestna možatost in uljudna ozirnost, danes pridejo tudi levičarji nazaj v sobano, prečitata se bode njih izjava ter zaznamovala v zapisniku in s tem bode pri kraji neljuba epizoda. Le jedna škoda se ne bode dala poravnati: po nepotrebnem zgubljeni čas, dragocen zlasti v sedanjem položaju, ko se državnozbornska sezóna približuje svojemu koncu ter vsi narodi od svojih zastopnikov pričakujejo resnega in stvarnega dela!

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

V včerajšnji seji državnega zbora predloženo izvestje proračunskega odbora o zakonski osnovi gledé odobrenja zaključka kranjskega deželnega zbora o prikladah k direktnemu davku za zaklado kranjske zemljiščine odveze v tekočem letu priporoča, naj se sklepu kranjskega deželnega zbora pritrdi. Poročevalec je poslanec Zeithammer.

Eksodus levece iz državnega zbora napravlja še vedno mnogo hrupa. Nekateri vročerni levičarji trdijo, da je sedaj prišel pravi čas, da nemško-liberalna stranka nastopi pot abstinencije. Mislimo, da si bodo nemški poslanci pač dobro premislili, predno storijo tak usodepoln korak. Kakor pravijo najnovejša poročila, vdeležili se bodo članovi levece od danes naprej zopet zborničnih sej. Predsednik Smolka jim je pač res zgradil zlat most.

Kakor vsako leto, potoval bode minister Kallay tudi letos v Bosno in Ercegovino, da se na svoje oči prepriča, je-li in kak napredek je storila avstrijska uprava v osvojenih deželah. Dan odhoda še ni določen, najbrž pojde minister uže početkom prihodnjega meseca na pot. Spremljal ga bode, kakor v prejšnjih letih, sekcijski svetovalec pl. Asbóth.

V ogerski gospodski zbornici pričela se je danes razprava zakonske osnove o zidanji nove parlamentne palače. Opozicija pripravlja se zopet na silen odpor proti vlad-

njemu najstrašnejša muka; kajti ni je hujše muke človeku — nego če se hoče maščevati in se ne more.

* * *

„Strašna je kazen, katero si si izmislil, človek!“ reče Bog. „Bodi vse tako, kakor si rekel; no pa tudi ti sedi večno tam na svojem konju in nimaš priti v nebeško kraljestvo, dokler boš tam sedel na svojem konju!“ In to se je vse tako dogodilo, kakor je bilo rečeno; še dan danes sedi na svojem konji v Karpatih čudovit vitez in gleda, kako v neizmernem propadu grizejo mrtveci mrtveca, in čuti, kako raste pod zemljo ležeči mrtvec, kako gloda v teških mukah svoje kosti in strašno potresa vso zemljo...“

Uže je slepec končal svojo pesem; uže je znova začel prebirati strune, uže je jél peti vsele pravljice o Homu in Eremu, o Steklarju Stokozu... ali starina in mladina se še ne more vzbuditi iz zaničljenja in dolgo stoji tu s povešenimi glavami ter misli o strašni dogodbi iz stare dóbe.

nemu predlogu, ali bolje rečeno, proti sedanji vladi sploh, ker bode pa episkopat glasoval za predlog, zatorej tudi za ministerstvo ni nevarnosti.

Tuje dežele.

V Londonu bil je te dni velik ljudski shod, katerega je priredilo patrijotično društvo. Svrha skupščine je bila, da protestuje proti temu, da se žrtvuje general Gordon. — V zbornici angleški zavrgel se je včeraj predlog Hicks-Beachov, naj se ministertvu izreče nezaupnica radi egiptovske politike, z 303 proti 275 glsovi; večina znašala je komaj 30 glasov, ker so irski poslanci pod Parnellovim vodstvom glasovali proti vladi.

V Parizu se nadejajo, da bode Angleška privolila v to, da se bode pri konferenci razpravljalo celo egiptovsko vprašanje. Usoda konference odvisna je sedaj od tega, kako bode Angleška odgovorila na francosko noto.

„Times“ poročajo iz Petrograda, da je knez Dondukov-Korjakov odpotoval v Merv. Uradni list „Kavkaz“ pravi, da ima ta pot miruljubivo svrho. Novo anektirano ozemlje ima se ustrojiti po primeru ruskih provincij, a morebiti se bode tudi dogovarjalo s poslanikom kivskega in bokarskega kana in z afganskim emirom, da ustanove zajedniške meje Merva. Naposled javlja isti uradni list, da se bo Sarak po ugovoru, sklopljenem s Perzijo, pridružil Rusiji.

Dopisi.

Iz Št. Petra na Notranjskem, 13. maja. (Izv. dop.) Ker se bliža čas, da bo treba s Tržačani zaradi reške vode v Bistrici obravnavati, zatorej naj se tudi v cenjenem „Ljublj. Listu“ mnenje tukajšnjega ljudstva zaslíši. Omenil je uže neki dopisnik z Notranjskega v tržaški „Edinosti“ z dné 23. aprila t. l., da je voda Reka deželna lastnina.* Tega mnenja je tudi tukajšnje ljudstvo, katero se namerava prav odločno potezati za staro pravico do vode Reke. Reči moramo, da ni nihče razumlinarjev s prodajo reške vode zadovoljen, in tudi oni bi ne bili, ako bi jim lepi denarji tako prijetno ne dišali. Reka ni le velik naravni dar mlinarjem in na njenem obrežji naseljenim posameznim posestnikom, temveč pravico do imenovane vode imajo tudi vse sosedne vasi in vse županije na Pivki do Postojine. Vse te od Reke oddaljene vasi vozijo žito k tej vodi v mlin. Ako bi Tržačani po predloženem načrtu z vodo Reko mesto Trst preskrbeli, kar bi mi dotičnim prebivalcem brez naše škode jako privoščili, bi imenovane, uže tako revne občine v poletnem času ter v veliki suši ne imele kje žita mleti, in živina blizu Reke ležečih vasij bi morala gotovo veliko žejo trpeti.

Vse to je ljudstvo uže dobro premislilo in radi tega se čujejo prav resni izrazi, češ: „Vodo, ki je naša naravna dobrotá in deželna lastnina, nikakor in po nobeni ceni prodati ne pustimo!“ Ljudje bolj mirne krvi so pa tega mnenja, da naj bi se Trst veselil imenovane, zdrave in čiste vode, pa le s tem pogojem, da naj bogati gospodje napravijo parni mlin, kateri bi zamogel vsem županijam, katere so v mlin k Reki vozile, vstreti. Zraven tega bi pa morali tudi vse blizu Reke bivajoče posamezne posestnike in vasi z vodo za ljudi in živino preskrbeti, ali pa bi jih morali toliko odškodovati, da bi se s tem denarjem zamogle primerne kapnice in lokve napraviti. Da bi se pa na 5. junija t. l. v Bistrici dobro porazumeli, bi bilo želeli, da se vsi gosp. župani, vsi za to stvar opravičeni zastopniki občinskega premoženja posameznih vasij zberó 18. maja v Trnovem, ter se med seboj o tej stvari dobro dogovorijo in sporazumejo, da bodo pri obravnavi 5. junija t. l. v Bistrici vsi jednakega mnenja.

* Mož se vara! Po §§ 2 in 3 državnega zakona o vodah z 30. maja 1869 so vse reke, potoci i. t. d. javna, ne deželna ali državna lastnina, dokler se ne dokažejo nasprotne privatne pravice. Op. ured.

Iz Trsta, 13. maja. (Izv. dop.) Črez en par dnij objavili se bodo zapisniki konference za ribji lov, katera je zborovala v sosedni Gorici. Kakor je bilo pričakovati, tako je tudi izpalo, namreč Chiozzoti bodo še dalje ribarili v naših vodah, dobil bode vsak neko knjigo in načrt, kako daleč sme s svojo barko loviti ribe. Neugodna trgovinska pogodba, pri kateri je tudi Vaš gorenjski bar. Schwegel sodeloval, ima še dandanes usodepolne posledice za seboj, kateri škodujejo državnim interesom. Tudi v Trstu so bili italijanski gostje, sam namestnik jih je vljudno sprejel ter jim bil voditelj po mestu. Obiskali so devinski grad in potem Miramar. — Sinoči po noči priplula je ruska vojna ladija „Strelak“ v našo luko iz Grškega ter ostane kacic deset dnij tukaj, danes ob osmi uri pozdravila je z 21 streli avstrijsko zastavo, na kar se je tudi z grada odzdravljalo s topovi. Po vsi luki vibrajo na ladjah zastave na pol jamba in znamenja žalosti, in vsi tukaj bivajoči konzuli vunanjih držav imajo enake zastave na pol droga obešene, ker je v stolni cerkvi pri sv. Justu ob 10. uri bila velika črna maša po umrli cesarici Mariji Ani. Te maše udeležil se je namestnik, vse vojaško in civilno dostojanstvo, vse korporacije bile so zastopane, kakor ves konzularni kor v svojih bogatih opravih.

Šaljivi list „Jurij s pušo“, katerega je znani pustolovec začel izdavat, pa ga je pustil, ko je porabil novce, preide v druge zanesljive roke ter bode redno izhajal vsako drugo in četrto soboto; uže druga številka, ki je v soboto izšla, bila je bolj prijetna in ni imela nobenih psov, kakor si jih je prejšnji urednik za svoj program izbral.

Naš mestni zbor je imel minoli teden sejo, na dnevnem redu je bila tudi šola v Rocolju, to se vé, da le v italijanskem jeziku. Ker ni bilo gosp. Nabergoja doma, se ni nihče oglasil zoper to pollaščenje, in sklenilo se je, da se dovoli dotična svota. V četrtek pa bode zopet seja mestnega zbora. Na dnevnem redu so prošnje, jedna iz Sv. Križa za tretji razred in druga iz Trebcev za drugi razred, ker je preveč za šolo godnih otrok in je prenapolnjeno; gotovi smo pa uže sedaj, da bodo mestni očetje te prošnje kar kratko zavrgli. Tako se Slovencem v Trstu godi, ki so na milost in neilost izročeni tacemu, Slovenem sovražnemu magistratu. *Zuerst italianisieren und dann annectieren*, pisal je Mancini v svoji brošuri, in tega načela se menda drži tudi naše mestno starešinstvo.

V nedeljo bode v Trnovem na Notranjskem shod županov, v katerem se bode vprašanje voderazpravljal; shod obeta zanimljiv biti, ker je velicega pomena, ako se avtonomne korporacije za tako stvar potegujejo in imajo tudi prvo besedo govoriti. Tukajšnje mestne očete je ta vest osupnila, ker jim morda shod županov naredi črto čez njih račun.

Lloydovo parobrodno društvo odpušča iz ladjodelnice teden za tednom svoje delalce, kakor da bi imelo falirati, pa to je baje vse manevar delničarjev, kateri hočejo na ta način prisiliti vlado, da bi tej družbi, ki ima lepe dohodke, pa slabo gospodarstvo, veliko subvencijo dala. Najboljši bi vlada storila, da podržavi to društvo, vpelje strogo gospodarstvo, pa bode imela država velik dobiček in odpade zraven še subvencija. Vse je nejevoljno nad vodstvom Lloydovim, stotine in stotine pridnih delalcev zgubilo je svoj kruh, siromaštvo je veliko, treba je, da vlada poseže v to seršeno gnezdo in stori konec očitnemu neredu.

Razne vesti.

— (Cesar) se je 14. t. m. podal v Budimpešto, kjer ostane do začetka meseca julija.

— (V avdijenci) je bil pred nekoliko dnevi tudi častnik, ki je zgnubil v bitvi pri Kraljevem Gradci desno roko. Ko je hotel po avdijenci zapustiti dvorano, ni mogel odpreti vrat, ker je držal v levi, svoji jedini roki, čako. Uže je hotel položiti čako na tla, ker si drugače ni mogel pomagati, toda cesar, ki je zapazil njegovo zadrego, hiti k vratom, mu jih odpre in odpusti moža s prijaznim pozdravom.

— (Državni finančni minister plem. Kallay) podá se pričetkom meseca junija v Bosno in Ercegovino, da pregleda ondotne razmere. Najprvo gré v Novi, odtod pa v Bihač in potem v Banjaluko. Konečno obišče Sarajevo in se vrne črez Mostar nazaj na Dunaj. Spremljal ga bode sekijski svetnik pl. Asboth.

— (Na Cetinji) so položili 13. t. m. temeljni kamen novemu gledališču, v katerem bode dobila prostor tudi državna knjigarna in narodni muzej. Pri svečanosti so bili prisotni knez in obojtelj njegova, dostojanstveniki in ogromna množica naroda.

— (Tisočletnica.) Po poročilih, došlih iz Brna, se delajo za tisočletnico po vpeljavi kristijanstva na Moravskem meseca avgusta t. l. od strani duhovenstva velikanske priprave, iz katerih se dá sklepati na sijajen izid slavnosti same. Tamošnji, na polji véde sloveči častni kanonik Prohaska spisal bo životopis sv. Metoda v dvojnatih razpravah. Jedna je omenjena učenjaskim krogom, druga prostemu ljudstvu. V oni bo več zanimljivih, dosedaj še nerazkritih podatkov iz zgodovine pokristijanjenja Moravske, koji so sad temeljitih preiskovanj omenjenega pisatelja in učenjaka.

— (Nemškega cesarja pravnučinja,) mala princesinja meiningška, naučila se o prihodu angleške kraljice Viktorije v angleškem jeziku očenaš, s katerim je iznenadila visoko gospó, svojo prababico. Le ta je bila vidno ginjena, ko je otrok odmolil očenaš in prašala ga je: „Ali pa znaš, ljubo moje dete, kako Bog obdaruje tako pridne otroke?“ Takoj se je odrezala deklica: „O, da, jaz dobro véim; Bog nam da punčiko, svežih črešenj in veliko čokoladno torto!“ ... To je bilo namreč darilo, katero je mala princesinja dobila od cesarjeviča za svoje težko delo.

— (Tržna dvorana za hmelj.) Celjski mestni zbor je sklenil, da napravi tržno dvorano za hmelj in vpelje semnje za to prekornostno rastlino. 1. avg. se bode vsako leto pričelo kupčevanje in končalo z 15. decembrom. V tem času bode vsako sredo in soboto tržni dan.

— (Najmanjši evropejski mesti.) Iz v Tübingu izšle statistične knjige Neumannove: *Beiträge zur Geschichte der Bevölkerung in Deutschland* posnemamo, da sta najmanjši mesti Evrope mesti Schiedlitz in Kruschwitz na Poznanjskem, pruski pokrajini. Prvo šteje 60 ljudi, zadnje še manj. V primeri z največjo vasjo, z dunajskim Hernalzom, zgineta tedaj ta dva pritlikavca, proti katerim je naša Višnja Gora s svojimi 362 prebivalci še pravi orjak.

— (V železniškem vozu.) Nedavno umrli angleški vojvoda Buccleugh se je nekoč peljal z vojvodo Northumberlandskim po železnici. V kupeju pridruži se potnikoma nek komi in takoj se je pričel med gospodo živahen razgovor. Kmalu potem je izstopil vojvoda Northumberlandski in se odpeljal s kolodvora v svojem krasnem vozu. „To mora biti odlični gospod“, praša komi ostalega sopotnika, „kaj ga poznate?“ — „Vojvoda Northumberlandski“, je bil odgovor. „No, pa trdijo ljudje“, pravi na to komi, „da je naše plemstvo prevzetno! Glejte, kako je prijazno govoril z dvema tako navadnima ‚kerlcama‘, kot ste vi in jaz, kakor bi bila človeka njegove baže!“

— (Kralj pive.) Umrli je v svojem rojstnem kraju Burton na Angleškem pivovar Mihael Bass, čegar ime je bilo po širnem svetu močnejše znano, kot ime marsikterega imenitnega Angleža. Bil je lastnik največji pivovarni na svetu. Uže pred 30 leti se je na Angleškem o njem takole pisalo: „Znana je angleška zastava v najbolj oddaljenih krajih sveta, vidi se jo po vseh morjih; vsak omikan človek pozna ime največjega angleškega pesnika Shakespeara. Toda močnejše znana in bolj razširjena kot križ sv. Jurija je ime Bassovo in rudeči trikot, trgovinska trdka po njegovih črnih steklenicah. Od Andov do Himalaje, od Chine do Perua pozna vsakdo njegovo grenko pivo, imenitni izdelek burtonskega vladarja. Umrli je živel le za svojo kupčijo, bil je neizmerno bogat in zelo radodaren. Odbil je večkrat ponujeno plemstvo, rekoč: Ni mi do tega, da postanem peer, zadovoljen sem, da sem kralj Beer-a (angleški izraz za pivo).“

— (Kaj si misli Mahdi o brzozavih, železnicah in parobrodih.) Indijski trgovec Ibudamdi se je mudil na potu iz osrednje Afrike

v svojo domovino v El-Obeidu, Mahdijevi prestolnici. Mahdi ga povabi na kosilo, kjer mu pripoveduje, da ne bo nikoli privolil v zgradbo kake železnice, ker se s to napravo ljudstvo sploh, posebno pa vojaštvo, pomehkuži in poleni. Po železnicah se vozi moštvo s žensstvom, kar se ne strinja z njegovimi nazori. Železnice pospešujejo brezverstvo, ker se verni potniki sramujejo v vagonih moliti. Ob jednem je pa obstal, da sploh še nobene železnice videl ni. Iz ravno nasprotnih uzrokov so mu parobrodi všeč. Posebno koristna naprava se mu pa zdé brzozavi ter se njihovi vpeljavi tudi nekoli ne bo ustavljal.

Domače stvari.

— (Ljubljanska požarna bramba) ima nedeljo v dan 8. junija ob 9. uri dopoldne v magistratni dvorani svoj letošnji občni zbor. Na dnevnem redu so: a) Splošna poročila; b) poročila obeh blagajnikov; c) poročila računskih pregledovalcev; d) priseganje; e) volitev odbora in pregledovalcev; f) posamezni predlogi članov.

— (Dražba plemenskih goved), katere je nakupila kmetijska družba, vršila se bode v saboto 17. maja na dvorišči gostilne „Zum baierischen Hof“. Dražba, pri kateri se bode izklicavalo s polovico cene, prične se ob 9. uri zjutraj.

— (Urednik „Brencljev“, gosp. Jakob Aléšovec, je včeraj — kakor se nam iz prav zanesljivega vira poroča — naznanil kompetentnemu uradu, da bode šaljivi list „Brenclj“ nehal izhajati.

— (Sport), kamenje lučati preko Ljubljance, se je pri „nežni“ šolski mladini kot stara razvada zopet udomačil. To za življenje prebivalcev precej nevarno zabavo praktical je včeraj popoldne učenec četrtega razreda ljudske šole ter metal kamenje z Broga na sv. Jakoba nabrežje. V istini se posreči mlademu Davidu, da je urarju, ki tam stanuje, pobil eno šipo, vredno 60 kr. Škoda pa bi bila lahko dosti večja, da bi bil kamen priletel v omaro, v kateri je spravljeno mnogo ur. Naj bi pač stariši in učitelji svarili mladino pred tem nevarnim početjem.

— (Nesrečen hišni posestnik.) Gospod Babnik, posestnik na Tržaški cesti št. 28, ki je moral to hišo kupiti zaradi na njej uknjiženega dolga, da bi ne bil zgubil vso posojeno svoto, res nima sreče kot hišni posestnik. Nedavno so mu pokradli vsa okna, vrata in celo cev z vodnjaka in vse odpeljali. Sedaj so se ga lotili uže mali dečki. Trije so zlezli v hišo, razbili novo belo peč, katera je veljala 50 gld., ukradli železni drog od vrat, ki držé na dvorišče ter ga odnesli. Policija je sicer mlade zločince prišla in jih bode kaznovala, a povračila za storjeno škodo le ne bo, ker so vsi revnih starišev. Je pač križ, če ima človek hišo, dostikrat večji, nego če je nima!

— (Tatvine.) Na poljanskem trgu je vkradla delavka iz predilnice gospodinj, pri kateri je stanovala, črevlje, vredne 2 gold.; drugi delavki iz cigarne tovarne pa dve svilnati ruti, vredne 3 gold.; potem je izginila. A kmalu jo je redarstvo zasledilo v poslopji na Žabjaku, kamor je šla služiti in kamor utegne priti kot tatca iz navade na prosto hrano in stanovanje za delj časa. — V Vodmatu prišel je včeraj k posestniku Dermastiji prenočišča prosit postopač Mežan, ki se po Ljubljani klati. Dovolilo se mu je, da je spal v hlevu, a v zahvalo je zjutraj odnesel hlapcu Janezu Lupaju srajco, jopico, jedne hlače, vso nedeljsko opravo in tabačno pipo, potem jo je popihal proti Ljubljani, ker je vkradeno blago sigurno prodal, iztrženi denar pa posušil v žganji.

— (Godba na šetališči.) Danes popoldne ob 6. uri igra prvikrat letos pod Tivolijem vojaška godba, in sicer sledeče komade: 1.) Korračnica; 2.) simfonija iz opere „Emma d' Antiochia (Mercandante)“; 3.) „Lagunen“, valček iz operete „Jedna noč v Benetkah“ (Jan. Strauss); 4.) arija iz opere „Don Sebastian“ (Donizetti); 5.) četrorka iz operete „Der Bettelstudent“ (Ed. Strauss); 6.) „Veselo kegljanje“, hitra polka (Tischler).

— (Kanal v Hrenovih ulicah) se sedaj na erarne stroške poglobuje, da se bode lahko odtekala voda iz kleti novega poslopja za porotne obravnave.

— (Zgubila) se je paličica, katere ročaj je umetno iz kostij napravljen, bogato z zlatom in dragimi kamni olupšan.

— (Domoljubno društvo) udov rudečega križa za Kranjsko ima jutri v petek 16. maja t. l. ob 7. uri zvečer svoj občni zbor v magistratni dvorani.

— (Iz Postojine) se nam poroča, da je izdelal za tamošnje župnijske cerkev g. Vurnik, kamnosek iz Radovljice, jako umetno leco iz sivga kamenja in belega mramora; samo delo stane 1400 gold., a vse skupaj 2300 gold.

— (Župan po božji volji.) V Čušnjicah v brdskem okraju bil je 18. m. m. semenj, pri katerem je bil zopet pretep, kakor žalibog tolikrat pri enakih shodih našega ljudstva. Družba kmetijskih fantov jela se je v neki gostilni prepirati zaradi cerkvenega bandera. Gospod župnik je bil namreč pri vstajenji na velikonočni ponedeljek prepovedal fantom iz Pišajnovice nositi domače bandero — in vsled tega so si gostje iz Čušnjic in iz Pišajnovice jako razburjeno pripovedovali svoje mnenje. Niso se bili še pomirili, pa pride občinski predstojnik Jakob Ž. iz Poljane k mizi in ko vidi da ima rudarski delavec Jože Hribar iz Pišajnovice krivce na klobuku naprej obrneno, mu oblastno zapove, da jih mora koj sneti raz klobuk. Hribar pa je dejal: „Jaz sem jih sam kupil in zato jih lahko nosim, kakor čem!“ Župan se je na to razkoračil in založil Hribarju gorko zaušnico, rekoč gostom: „No, domači fantje, kaj niste za nič? — Le vdarite, bom jaz odgovoril!“ Fantje so zapeljivca res vbogali in padli čez Pišajnovičarje s trdimi svojimi pestmi, hoteč si ohladiti jezo, ki je uže ves čas se kuhala v sročih Čušnjicarjev. Konečno je Tone Žibert izdril klopi nogo in ž njo vdaril Franceta Koncilijo po glavi. France Brodnik ga je pa popadel in vrgel po stopnicah doli. Potem je bilo hvala Bogu pretepa konec. Koncilija je še le čez 10 dni začutil bolečine v glavi in preiskava je pokazala, da mu je črepinja prebita in rana nevarna. — Vse priče izjavljajo, da je pretep začel sam bojeviti župan in da je on najhuje razsajal. Ko se je pretep uže nehal, je vrli starina še vpil in metal polena proti fantom iz Pišajnovice.

— (Pretep.) Dne 12. t. m. je prišel kovač France Lenger iz fužine Stückel pri Beli Peči v tamošnje gostilno v družbi dveh dekel, ki ste v službi pri Ed. Draganu. Komaj so vstopili v sobo, uže je jel mlinar Jožef Hlebanja prisilece zmerjati in psovati. Popadel je Lengerja pa ga je telebil ob tla; potem je potegnil nož in ga mu zasadil v levo prsno stran. Napadeni gost je obležal nezavesten na tleh; rana je precej velika in preiskava bo pokazala, je li smrtna ali ne. Surovi mlinar pa ne bo odšel zasluženi kazni.

— (Zavraten strel.) Dne 11. t. m. proti 9. uri zvečer peljala sta se skozi Veliko Vas v krškem okraju dva posestnika iz Pečice, za njima pa leskovaški konjederec in krojač Fr. J. iz Velike Vasi. Ko so prišli vozovi do kapelice, ki stoji sredi vasi, počil strel in zadene posestnika Franca Kočevarja. ki je sedel na prvem vozu. Čeravno rana ni velika, je vendar mož gotovo nevarno zadet, ker leži sedaj hudo bolan v Veliki Vasi. Na sumu sta dva kmetjska fanta, ki sta se ne davno poprej prepirala z ranjenim Kočevarjem. Dokazati nista mogla, kje sta bila ob omenjenem času, ko je počil strel, in zato so ju priprli in odgnali v zapor. Pozneje pa se je zvedelo, da je tesar Ivan Turšič streljal ob ravno tisti uri za kapelico s samokresom, ki je bil nabasan s kamenjem. Turšič je to sam obstal, češ, da je streljal za zabavo in brez hudobnega namena. Tudi njega so priprli, in preiskava bo pokazala, se je li vsled neprevidnosti ali zločina zgodila opisana nesreča.

— (Surov napad.) Dne 11. t. m. zvečer je šel laški delavec Luigi Monai s svojim sinom domov proti opekarnici Ivana Bedenka v Černovčah; na cesti ga napade kmetjski fant Lovre Kosec, ki služi za hlapca v Černovčah, in ga brez vzroka vdari z velikim kamnom po glavi. Izbil mu je tri kočnike in Bog zna, kaj bi bil surovež še počel, ko bi ga ne bil vinski kupec Ant. W. iz Černovč odgnal. Sedaj ga išče žandarmerija.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Dunaj, 15. maja. „Wiener Ztg.“ objavlja mnogobrojna odlikovanja v priznanje cesarici Mariji Ani skazanega službovanja, med njimi

grofu Saraciniju veliki križ Leopoldovega reda, dvornemu svetniku Ehmigu železno krono drugega, vladnemu svetniku Emingerju, profesorju Gussenbauerju in spovedniku Belgradu železno krono tretjega reda, duhovniku Giovanettiju viteški križ Fran Josipovega reda itd.

Dunaj, 15. maja. Levica prišla je v zbornico skoraj v polnem številu. Tomaščuk prečita izjavo, v kateri levica izraža svoje prepričanje, da melioracijski zakon ni dobil večine v državnem zboru ter tedaj ne more biti predmet daljnjemu ustavnemu postopanju. Ob enem izroči predlog, naj se dopolni opravilni red, da se v prihodnjem zabranijo jednaki slučaj. Predsednik odgovarja, da je bila njegova dolžnost, zbornici objaviti rezultat po svojem prepričanju; ob enem poudarja, da se z nobene strani ni zahtevalo, naj se konstatuje razmerje glasov.

Zbornica je potem jednoglasno sklenila, da se obe izjavi od besede do besede sprejmete v zapisnik. Predlog na spremembo opravilnega reda se bo obravnaval z ozirom na obstoječe določbe.

Budimpešta, 14. maja. Častni sod je o zadevah Dobrzanskega ukrenil, da se postopanje Dobrzanskega proti zatožbi, katero je Ugron v seji 9. t. m. zoper njega izgovoril, ne zлага z dolžno odkritosrčnostjo in dostojnostjo.

London, 14. maja. Spodnja zbornica je zavrгла z 222 glasovi proti 84 predlog o gradnji tunela pod kanalom; predlogu je vlada hudo nasprotovala.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 15. maja.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	80.70
„ „ „ srebri	81.30
Zlata renta	101.55
5% avstr. renta	96.15
Delnice narodne banke	854.—
Kreditne delnice	319.40
London 10 lir sterling	121.70
20 frankovci	9.66
Cekini c. kr.	5.73
100 drž. mark	59.55

Uradni glasnik

z dne 15. maja.

Eks. javne dražbe: V Litiji zemljišče Jan. Medveda iz Peštate dne 28. maja; zemljišče Fr. Šteha iz Male Račne dne 24. maja (3. narok). — V Ljubljani zemljišče Ant. Mikliča iz Male Mlačne dne 24. maja (3. narok); zemljišče Mart. Tanciga iz Gor. Iga dne 28. maja; zemljišče Jak. Vodnika v Zalogu (200 gld.) dne 31. maja, 28. jun. in 30. jul.; posestvo Andr. Gradišarja iz Škrilja (1500 gold.) dne 31. maja; posestvo Jos. Tanciga iz Loke (3220 gld.) dne 31. maja, 28. jun. in 26. julija. — V Ribnici zemljišča Jurija Čampe iz Sodražice dne 30. maja, 30. jun. in 30. jul.; zemljišče Val. Puclja iz Sinovice (477 gold.) dne 30. maja, 30. jun. in 30. jul.

Tujci.

Dne 12. maja.

Pri Maliči: Feuerle, c. kr. vodja voj. blagajnice, z Dunaja. — Eisl, vrhni vodja, s rodbino, iz Gradca. — Loser iz Trsta. — Povše, graščak, s rodbino, iz Gorice. — Ahačič iz Železnikov. Pri Slonu: Fabiani in Frankl, potovalca, z Dunaja. — Bollag, potovalec, iz Hohenems. — Stein, potovalec, in Gruber, zasebnik, iz Trsta. — Rant, župnik, iz Cerklja. Pri Tavčarji: Bavagnoli in Chour, trgovca, iz Zagreba. — Pipitz in Lilinger, graščaka, iz Celovca. Pri Bavarskem dvoru: Beer s hčerko iz Abacije. — Pačini in Mlakar, zasebnika, iz Štajerske. Pri Avstr. carji: Bratanič, agent, iz Celovca. — Langer iz Sore.

Umrli so:

Dne 13. maja. Jožefa Vukotič, soproga ranočelnika, 70 l., Rožne ulice št. 9, prsna vodenica. Dne 14. maja. Julija Ledenik, dež. sodnije svetnika hči, 18 l., Špitalske ulice št. 7, jetika.

Tržne cene.

V Ljubljani 14. maja: Hektoliter banaške pšenice velja 8 gld. 37 kr., domače 7 gld. 96 kr.; ječmen 4 gld. 87 kr.; reš 5 gld. 53 kr.; ajda 5 gld. 20 kr.;

proso 5 gld. 69 kr.; turšica 5 gld. 20 kr.; oves 3 gld. 25 kr.; 100 kilogramov krompirja 2 gld. 40 kr.; leča hektol. po 9 gld., bob 9 gld., fižol 10 gld. — Goveja mast kilo po 96 kr., salo po 86 kr., špeh po 64 kr., prekajen po 74 kr., maslo (sirovo) 85 kr., jajce 2 kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 64 kr., telečjega 64 kr., svinjina 74 kr., drobniško po 40 kr. — Piške po 42 kr., golobi 17 kr.; 100 kilo sena 2 gld. 5 kr., slame 1 gld. 87 kr. Seženj trdih drv 7 gld. — kr.; mehkih 4 gld. 50 kr. — Vino, rudeče, 100 litrov (v skladišči), 24 gld., belo 20 gld.

Meteorološko poročilo.

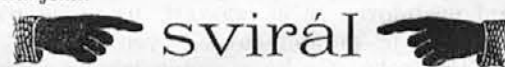
Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo. krina v mm
14. maja	7. zjutraj	737.04	+14.2	vzh. sl.	js.	
	2. pop.	735.26	+26.6	jzpd. sl.	»	0.00
	9. zvečer	734.70	+17.6	»	p. js.	

Javna dražba svirál

(Blase-Musikinstrumente.)

Soboto v dan 17. maja

dopoludne ob 9. uri prodaja se na javni dražbi na dvorišču magistratnega poslopja nekaj še prav dobro ohranjenih

tistemu, ki največ zá-nje ponudi in je takoj na mestu plača v gotovini. Kupci so v to uljudno vabljeni.

Na prsih in pljučah bolehnim!

Gospodu Jul. pl. Trnkoczy-ju, lekarju v Ljubljani na Mestnem trgu.

Zamán vporabljal sem pri kašlju in pljučnih bolečinah razna sredstva, dokler nijsem poskusil Vašega soka iz kranjskih planinskih zelišč a 56 kr., in z veseljem sem opazil zboljševanje. Blagovolite mi poslati še 3 steklenice.

Spoštovanjem Vaš udani
Josip Malešič v Sisku.

!!Priznanje!!

Proti bolečinam v glavi in želodcu!

Gospodu lekarnarju Trnkoczy-ju v Ljubljani, Mestni trg št. 4.

Z veseljem Vam naznanjam, da so mi Vaše kri čistilne kroglice, škatljica po 21 kr., izredno dobro služile. Vročina, katero sem čutila po vsem telesu, potem hudi glavobol in sem ter tje napadajoča me mrzlica, sami nasledki zapretja in želodčnega katarja, ponehali so, hvala Bogu, po polnem, ko sem uživala Vase kri čistilne kroglice, tako da ljudje že pravijo, da sem veliko bolj zdrava videti.

Zahvaljevala se Vam v novič prav iskreno, Vas prosim, da mi pošljete za 1 gld. 5 kr. še en zavitek teh takó izvrstno delujočih kri čistilnih kroglic.

Pozdravlja Vas, sem najudanejša
Lucija Štibar.

Salicilna ustna voda,

aromatična, vpliva oživljuje, zapreči pokončanje zob in odpravi slab duh iz ust. 1 steklenica 50 kr.

Salicilni zobni prašek,

splošno priljubljen, vpliva zelo oživljuje in napravi zobe blesteče bele, a 30 kr.

Najnovejše spričalo.

Vaše blagorodje!

Mnogo let vporabljam Vašo salicilno ustno vodo in salicilni zobni prašek z izvrstnim vspehom in priporočati ja moram vsakemu najtopleje. Pošljite zopet od vsakega 3 steklenice. Spoštovanjem (7) 12—11 Anton Slama, župnik.

Vsa navedena sredstva ima vedno frišna v zalogi in jih razpošilja proti poštnemu povzetju

lekarna pri „Samorogu“

Jul. pl. Trnkoczy-ja

na Mestnem trgu v Ljubljani.